



# HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

V. évfolyam, 4. szám, 2012. január 22. Évközi 3. vasárnap

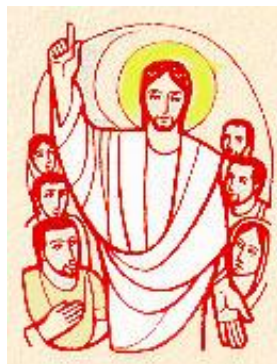
## Közel van az Isten országa

Az Úr Jézus nyilvános működésének kezdetét szemléljük a mai evangéliumban. Ő azért jött, hogy meghirdesse Isten országának örömhírét. A Márk-evangéliumban ez Jézus első megszólalása és egyben küldetésének összefoglalása. Arról beszél, hogy betelt az idő és közel van az Isten országa. Jézus Isten ígéreteinek beteljesedése. Isten hűséges.

De Isten hűségének követelményei vannak az emberrel szemben. Ez a megtérés, vagyis az, hogy az embernek alkalmassá kell válnia Isten országa befogadására. A megtérés azt jelenti, hogy elfordulni régi, csak magamra figyelő önmagamtól, és odafordulni a hűséges Isten szeretetéhez. Megismerni, elfogadni az evangéliumot és hinni benne. Ez a hit nem elméleti állásfoglalás, hanem a megismert szeretet tettekre váltása. Életforma.

Közel van az Isten országa. Itt van a szívünkben. Ott, ahol elfogadjuk Isten uralmát, akarátának teljesedését, és

megfontolt emberi szabadságunkkal mondjuk ki rá, az engedelmesség igenjét. Jézus az első tanítványokat, Simont és Andrást, Jakabot és Jánost azért hívta meg, hogy ennek az evangéliumnak hirdetői legyenek és így váljanak emberek halászaivá. Ők pedig készséges lélekkel azonnal indultak követésére.



Jézus szava ma bennünket szólít meg. Isten országa hozzánk is közel van. Föl kell fedoznünk jelenlétét és tanúskodnunk kell megtalálásának örömről. Hol az Isten országa? A házastársak egymás iránti szeretetében. Otthon a családban.

Személyes emberi kapcsolatainkban. A munkahelyünkön. Találkozásainkban. Ott, ahol személyes példánkkal és szavainkkal érvényre juttatjuk az evangélium igazságát, az önzés és csak múlandó, emberi vágyaink megélésével szemben. Ezt nekünk is tanulnunk kell. Hallgassunk az Úr szavára és szegődjünk nyomába, hogy tanúságtételünk hiteles legyen!

*Antal atya*

**Olvasmány** – Jón 3, 1-5. 10 – Jónás prédikációjára megtérnek a niniveiek

**Olvasmányközi ének:** 24. zsoltár

**Válasza:** Utaidat mutasd meg nékem, \* én Uram, Istenem!

**Szentlecke** – 1 Kor 7, 29-31 – az idő rövid, ez a világ elmúlik

**Evangélium** – Mk 1, 14-20 – közel van az Isten országa

## A katekumenátus hírei

**Bemutakozó-zoom**

*Múlt kedden végeztük az egzorcizmust és a kereszt átadása szertartását a katekumenek számára. Imádkoztunk, hogy a sátánnak ne legyen hatalma fölöttük és a keresztben a megváltás eszközét szemléltük. Krisztus keresztségével valóban lehet dicsekedni, de csak ha mi sem vonakodunk azt hordozni. Alább Rézműves Gábor keresztvivő-keresztelendő bemutatkozását olvashatják.*



Fotó: Murányi Kati

Megpróbálok beférkőzni e cikkseregbe, bár bevallom, a terjedelem feszélyez. Attila atya kérésének eleget téve szeretnék bemutatkozni.

28 éves leszek idén márciusban. Házaspár vagyunk és boldog. Boldog annak ellenére, hogy a mai napon, január 18-án ment el az én szeretett Papikám. Nem az anyagi javak tesznek boldoggá, hanem az hogy tudom: **Isten szeret és mellettem van** és lesz a legnehezebb időkben is. Mit érnek a javak, ha nem tudjuk magunkkal vinni oda, át? Lehet, hogy az evilági életünket némiképp látszat-szebbé teszi és villoghatunk azzal, amink van. Én inkább azon dolgozom, hogy olyan értéket tudjak felmutatni, ami Istennek tetsző.

Nevelőszüleim vannak, illetve... akik úgy neveltek, mintha a saját gyermekük lettem volna. Mamim katolikus, Papim zsidó vallású én pedig két évvel ezelőtt tudtam meg, hogy a keresztelésemmel gyermekkoromban nem történt meg. Nem kaptam se katolikus, se zsidó nevelést és egyik vallást sem gyakoroltam. Tinédzserként, illetve fiatal felnőttként Istenre inkább valamilyen idegenre tekintettem, akit bizonyosan létezőnek gondoltam, de nem tekintettem volna soha Atyámnak. Egyszóval kételkedtem.

4 évvel ezelőtt ismertem meg feleségemet, Máriát. Felnyitotta a szemem és megmutatta az utat, merre érdemes haladnunk együtt. Szeptember óta járok katekumen hittanra Attila atya vezetésével. Szeretek nála tanulni, mert megtanít megérteni a hit valódi lényegét, segít felkészülni lelkileg a keresztség befogadására. Amikor Apum elment, ott voltam mellette. Megvárt, míg beérek hozzá a kórházba. Haza szeretett volna menni és megkérdezte mikor lát legközelebb. Hiszem, hogy Isten országába került és találkozunk majd újra, mert nagyon jó ember volt. Nagyon hiányzik! Hit nélkül nem is tudnám elviselni azt a fájdalmat, amit most érzek.

Annyit kérek tőled, kedves Olvasó, hogy egy percet se tölts vitával, ne légy haragban se a szeretteiddel, se a felebarátoddal! Az időnk véges, amit itt töltünk, azt éld meg igazi szeretetben!

Rézműves Gábor

**A világ várja, hogy megszólaljunk****Interjú Fabiny Tamás evangélikus püspökkel**

*Szerdán az ökumenikus istentiszteleten dr. Fabiny Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke hirdette az ígét. Utána vendégül láttuk a plébánián és örömmel nyilatkozott a HETI LEVÉL-nek is.*

**Hogyan kapta a meghívását a lelkeszi pályára?**

Ez nehéz kérdés. Az, hogy édesapám az édesapám is lelkesz volt, sok mindent meg-



határozott, bár az elején tiltakozás volt bennem, hiszen mindenki azt várta tőlem, hogy kövessem az ő hivatását. Középiskola végén eléggé biztosnak éreztem, hogy bölcsész leszek, aztán egy ifjúsági körben a budavári templomban (ahol akkor Gáncs Péter, mostani püspöktársam volt a segédlelkész) a jó közösségben éreztem meg egy bibliai igehatására, hogy lelkésznek kell mennem. A Róm 8-ban olvassuk, hogy „*a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését*”. Éreztem a megszólítást, hogy a világ várja, hogy megszólaljak.

**Mihez érez különösen karizmát, elhivatottságot a lelkészi, püspöki hivatásán belül?**

Legfontosabbnak tehát az igehirdetést érzem. De ennek nagyon sok kiegészítője van, a családlátogatást mindig nagyon igyekeztem gyakorolni. A fiataloknak is azt mondom, hogy ha ott vannak az emberek között, ismerik az örömeiket, gondjaikat, hiteles lesz a beszédük is. Nagyon sokáig intenzíven végeztem az ifjúsági munkát: táborokat, lelkigyakorlatokat, konferenciákat szerveztem fiataloknak. Aztán jött a média. Az újságírás mindig is érdekelt. Ez akkor vált igazán komollyá, amikor a '90-es években a Duna TV-hez kerültem. Akkor egész új volt a tévé, nem nagyon volt emberük, teljesen szabad kezet kaptam, hogy milyen műsorokat készítek. Ma is van egy műsorom, ebben püspökök beszélgetnek, a címe Püspökkenyér. A Kossuth Rádióban is beszélek a Lélektől lélekig c. műsorban.

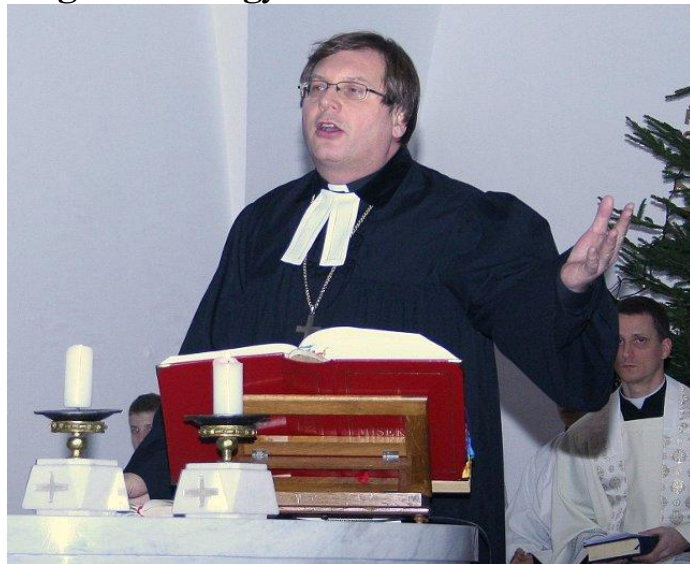
**Ha már a médiáról beszélünk, Ön szerint hol lehet a legtöbb tere a médiában az Egyháznak a misszióra?**

Bármennyire is magam ellen beszélek, úgy gondolom, hogy nem a püspököknek kellene a médiában szerepelni, hanem a világiaknak, akik vállalják a kereszténységüket. Mert ha egy püspök mondja, hogy Jézus feltámadt, azt mondják, hogy hát persze, ez a dolga. De ha egy mérnök vagy orvos mondja ezt, talán hitelesebbnek tűnik. Ezen kívül fontos lenne, hogy ne ünnepnapokon szólaltas-

sanak meg minket. Mindig akkor jutunk eszébe az újságíróknak, amikor valami ünnep van, hogy mondjunk gyorsan valamit, mondjuk, Pünkösdről. Az lenne a jó, ha az Egyház a civil társadalom rendes része lenne és ugyanolyan természetesen tudnának minket megszólaltatni gazdasági kérdésekről, társadalmi, politikai kérdésekről, kultúráról, tehát mindenről, ami benne a van a világban. Igenis van nekünk véleményünk ezekről is!

**Hol látja az evangélikus és katolikus egyház közötti közeledés további lehetőségeit?**

Fel kell idéznünk 1999-et. Ott voltam Augsburgban, a megigazulásról szóló közös nyilatkozat aláírásakor. Éreztem, hogy tényleg óriási jelentőségű dolog. Ami azóta történt, az talán kevésbé látványos, de nagyon komoly munka folyik. Most a lelkészi hivatás van napirenden. Kulcskérdés, hogy ismerjük el egymást papnak, lelkésznek, ez a feltétele annak, hogy az Oltáriszentséget, úrvacsorát elfogadhassuk egymástól.



Fotó: Horváth-Hegyi Áron

**A papsághoz azért szükség van az apostoli utódlásra...**

Igen, de ez például a svéd evangélikusoknál megvan. Amikor engem püspökké avattak, itt volt az egyik svéd püspök is és engem is megáldott. Tehát bennem is meglehet az utódlás. De ez azért nem ilyen egyszerű. Ha ebben meg tudnánk egyezni, az nagyon sokat jelentene. 2017-ben lesz a reformáció

500. évfordulója. Nagyon fontosnak tartom, hogy erről a katolikusok és protestánsok tudjanak közösen megemlékezni. Az ünneplés nem jó szó, mert a szakadáson nincs mit ünnepelni, de azon van, hogy az Egyház folyamatosan megújul. A katolikus egyház is rengeteget változott az évszázadok alatt és az evangélikus egyház is. Másfél éve, amikor a pápánál voltunk, meghívtuk őt és a katolikus egyházat erre az eseményre. Ez egy közös örökségünk. Ami sebet ejtett és ami elválaszt minket egymástól, azért bocsánatot kell kérni, nekünk is van miért bocsánatot kérnünk. Valami gesztust kellene tennünk kölcsönösen. Sokat várok 2017-től.

**...erre a szándékra imádkozunk...**

Jó látni az újságban is, hogy vannak vegyes házasságok. Sok hívünk él vegyes házasságban, sokan közülük lelkiismeretfurdalásban élnek, hogy nem a másik vallását követik. Én azt mondom, hogy inkább fel kéne őket szabadítani ez alól, hiszen ez egy lehetőség arra, hogy az ökumenét kicsiben megélik, a másikat a saját felekezeteivel megismertetni. Nem a különbségeket kell elkenni, a tanítással tisztában kell lenni, de szeretetben együtt élni igen.

**Sok kegyelmet kívánok ehhez a munkához, meg általában a lelkipásztori szolgálathoz! Köszönöm az interjút!**

*Erdős Attila*

## Hirdetések

1.) A **Don Bosco Katolikus Általános Iskola** alapításának 20. évfordulója alkalmából **rajzpályázatot, vers-, ének- és mesemondó versenyt hirdet** nagycsoportos óvodások számára. A verseny **február 11-én délelőtt 9 órakor** kezdődik. Az isko-

lában, a leendő első osztályosok **előzetes jelentkezésére** minden **kedden délután 2 és 4 óra között az igazgatói irodában** van lehetőség. Részletek az iskola és a templom hirdetőtábláján olvashatók.

2.) **Csütörtökön este** a szentmisét plébániánk családjaiért ajánljuk fel, utána pedig **családok közös imádsága**, és **agapé** lesz. Szeretettel hívunk minden családot és a családokért imádkozókat!

3.) **A hét jeles napjai:** kedden **Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító**, szerdán **Szent Pál apostol megtérése**, csütörtökön **Szent Timóteus és Szent Titusz püspökök**, szombaton pedig **Aquinói Szent Tamás áldozópap és egyháztanító ünnepe** lesz.

## Viccek

A nagypapa mesél az unokáinak a háborús emlékeiből:

– Egyszer egy teljes századot tettem harcképtelenné, teljesen egyedül!

– Tényleg? Tüzér voltál?

– Nem. Szakács.

– Melyik egységhez akar kerülni?

– A vezérkarhoz.

– Maga megőrült?!

– Miért, ez követelmény?

A frissen bevonult ejtőernyős újoncoknak tartja az első foglalkozást a kiképző:

– A kiképzés három hetes lesz. Az első héten szétválasztjuk a gyerekeket és az igazi férfiakat. A második héten szétválasztjuk az igazi férfiakat és az idiótákat.

Az egyik újonc beleszól:

És a harmadik héten?

– A harmadik héten aztán az idióták elvégzik az első ugrásukat!

## HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a [hetilevel@albertfalviplebania.hu](mailto:hetilevel@albertfalviplebania.hu) címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 30 Ft-ot!**

**Plébánia:** 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ [iroda@albertfalviplebania.hu](mailto:iroda@albertfalviplebania.hu)

**Honlap:** <http://albertfalviplebania.hu>